ANUL III — No. 3643 | EDIȚIA ANTEIA | SAMBATA 13 OCTOMBRE 1890

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ȘI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucurescĭ** la casa Administrației
Din **Județe** și **Streinĕtate** prin mandate postale.
Un an în țară 30 lei; în streinĕtate 50
Șese lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la **kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** și **JUDEȚE** se primesc **direct** la administrație.
Din **PARIS** la *Agenția Liberă*, C. Adam și *Agenția Havas*.
Din **STREINĔTATE**, direct la administrație și **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . 3,— lei „
Insertiunile și Reclamele 3 lei rîndul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAȚIA: Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACȚIA: Strada Nouă, 10**

Bucurescĭ 12 Octombre

SEPTAMANA

Dîn cauză că *Adevĕrul* de mâine apare într'un numĕr excepțional, consacrat întreg memorieĭ luĭ Gheorghe Asaki, suntem nevoițĭ a publica astăzĭ obicĭnuita revistă sĕptămânală de Sâmbătă.

•

Lunĭ s'a deschis sesiunea parlamentară în Franța. Această întârziere se datorește guvernuluĭ, care voește cu orĭ-ce preț să împiedice Parlamentul de a se ocupa de alt-ceva de cât de chestiunile carĭ cer o rezolvire repede.

Chestiunea de a se intenta un noŭ proces luĭ Boulanger și regaliștilor—în urma publicăreĭ culiselor bulangismuluĭ—nu este pe placul guvernuluĭ, care voește să păzească Franța de nouĭ frământărĭ interioare.

Sunt însă alte proiecte carĭ vor da de furcă guvernuluĭ, așa, proiectul Hubbard, care cere întroducerea votuluĭ universal la alegerile senatoriale.

Negreșit, guvernul reacționar nu va susține această reformă democratică; dar nu e maĭ puțin adevĕrat că lupta va fi grea.

Altă chestiune supărătoare va fi interpelarea luĭ Brisson asupra corporațiilor religioase. Din această interpelare se poate ridica întreaga chestiune religioasă: închiderea monastirilor neautorizate, aplicarea legeĭ instrucțiuneĭ, un noŭ rĕzboiŭ cultural.

Și bugetul preocupă mult pe guvern, care pare decis a sacrifica—la nevoe—pe D. Rouvier, ministrul de finance, pentru a scăpa situația sa proprie.

In fine, sesiunea se va încheia cu proiectul guvernuluĭ pentru tariful general vamal.

De acest proiect depinde bunăstarea saŭ ruina economică a Franciei.

Guvernul pare a nu voi să se pronunțe pentru nicĭ un sistem economic, așteptând totul de la Cameră, care este sub impresiunea biluluĭ Mac Kinley.

Nimenĭ în Francia nu voește rĕsboiul economic cu America, dupe cum tutulor le e teamă de rĕzboiul militar cu Germania.

*

Și în Germania se serbătorește acum, cu o strălucire nevĕzută încă, a 90 a aniversară a luĭ Moltke, cel maĭ mare geniŭ militar al veaculuĭ.

Sâmbătă seara va avea loc în Berlin o retragere cu torțe, care va întrece în măreție tot ce s'a vĕzut până azĭ.

Dorința noastră ar fi ca această apoteozare a incarnațiuneĭ militarizmuluĭ, să fie ultima licărire a spirituluĭ rĕzboinic în bătrâna și mult frământata noastră Europa.

*

Patriarhul de la Constantinopol, Dionisios al V-lea, continuă cu greva sa bisericească sperând că va putea s'o ducă până la reînălțarea împĕrățieĭ bizantine.

Rezultatul va fi dezastros, căci creștiniĭ ortodocșĭ din Turcia nu pricep înaltele combinațiunĭ ale înaltuluĭ prelat și de sigur nu vor voi să aștepte cu rugăciunile în biserică, până când Greciĭ vor lua Bizanțiul.

De aceea ușor se vor naște turburărĭ, carĭ vor da loc poate și la marĭ nenorocirĭ

*

Punerea pietreĭ fundamentale a poduluĭ peste Dunăre este de sigur cel maĭ important act din septămâna aceasta pentru țara noastră.

Atât numaĭ că ministrul lucrărilor publice, prin magistralul sĕŭ toast— ca retorică— a crezut că trebue să spue Regeluĭ că tot ce se face în România se închină M. Sale.

Nu cum-va podul peste Dunăre se face pentru afacerile M. Sale?

*

Colectiviștiĭ duc o campanie electorală din cele maĭ înverșunate.

Intrunirea de la băile Eforieĭ, s'a sfîrșit cu o solie caraghioasă la Rege.

Ce să le facĭ? Oameniĭ s'aŭ învĕțat cu deliciile putereĭ și le vine greŭ să se obicinuiască într'o opoziție lungă.

Dar nu vor avea încotro. De voe de nevoe, vor maĭ răbda.

Neagu.

TELEGRAME

VIENA, 11 Octombrie. — Alaltă-erĭ s'a simțit la Klagenfurt câte-va zguduiturĭ de cutremur de pămênt, erĭ la Plevli în Bosnia, azĭ la Domanovicĭ în Herzegovina.

Patru ofițerĭ din regimentul de infanterie Nr. 71 aŭ plecat să felicite pe mareșalul Moltke care e șeful onorific al regimentuluĭ.

BELGRAD, 11 Octombre. — Regele Milan a adresat o scrisoare foarte călduroasă ministruluĭ de interne; ea e considerată de toțĭ ca un semn positiv despre îmbunătățirea relațiunilor fostuluĭ Rege cu guvernul.

BERLIN, 11 Octombre.—Intrevederea generaluluĭ de Caprivi cu D. Crispi va fi între 5 și 9 Noembre.

PARIS, 11 Octombre.—Ziarul *XIX Siècle* va publica mâine conturile personale ale generaluluĭ Boulanger care voește prin aceasta să respundă acuzațiunilor coprinse în *Coulisses du Boulangisme.*

PARIS, 11 Octombre.—Camera a început azĭ discutarea bugetuluĭ. *Liberté* anunță că dreapta constituțională va urma 'o politică constituțională și va sprijini mĕsurile acceptabile propuse de guvern.

Consiliul de miniștri a recunoscut nevoia de a stabili un noŭ cablu direct cu Danemarca pentru a nu depinde de alte țĕrĭ în caz când s'ar întêmpla vr'o întrerupere.

ST. PETERSBURG, 11 Octombre.—Buletinul oficial anunță o agravare subită în starea sănătățeĭ mareluĭ duce Nicolae Nicolaevicĭ (cel maĭ mare).

ATENA, 11 Octombre.—O gâlceavă a fost ierĭ la o manifestație a opozițieĭ; s'a tras focurĭ de revolver; sunt maĭ mulțĭ ranițĭ; străzile sunt păzite de patrule.

Poarta și Patriarhul

CONSTANTINOPOL 11, Octombre. — Agenția din Constantinopol publică un comunicat care spune că guvernul nu are de fel intențiunea să priveze pe Patriarhatul grec de privilegiele sale și de imunitățile sale tradiționale; dreptul de a cunoaște în materie de dote și de testamente este confirmat; direcțiunea și administrațiunea școalelor greco-rusești ce sunt în sarcina comunităților grecești vor fi și pe viitor tot în sarcina lor.

Naturalizarea marfurilor

„Politische Correspondenz“ primește o scrisoare din Bucureștĭ care dă lămurirĭ asupra mĕsurilor vamale luate de curênd contra pretinselor mărfurĭ naturalizate în Olanda.

Actele cu carĭ se prezentaŭ aceste mărfurĭ eraŭ niște simple acte de transit și produsele țĕrilor neconvenționale scăpaŭ ast-fel de sub tariful general; aceasta era o adevĕrată contrabandă pe care guvernul a trebuit să o facă să înceteze.

Cu această ocaziune trebuie învinuit guvernul liberal de negligența sa în aplicarea tratatelor de comerț (precum acel cu Elveția), căcĭ produsele ne convenționale, între altele cele ale Austro-Ungarieĭ, parvineaŭ să ocolească asprimele tarifuluĭ autonom român și țările cu carĭ România era în desacord vamal nu simțeaŭ trebuință să facă concesiunĭ potrivite și să ajungă ast-fel la o înțelegere. România este tot-d'a-una dispusă a se înțelege în condițiunĭ carĭ să ocrotească industria sa.

Amicul poporului

Schiță de moravurĭ politice

II

Lucru curios. La noĭ, carĭ înțelegem ce vrea să zică *cinstea politică*, nimenĭ n'ar schimba un cuvênt c'un om care fuge de la o tabără la alta și un *Ics* ar amuți numaĭ din lipsă de exercițiĭ în vorbire. Dar în acea depărtată țară, oameniĭ gândesc pe dos. Fă-te temut, și eĭ te laudă; fă-te puternic, și eĭ se prosternă înaintea ta. Lingușitoriĭ spuneaŭ și scriaŭ în gazete: *Iubitul și stimatul nostru concetățean și compatriot Ics. Județul... e mândru d'un asemenea fiŭ și țara d'un așa patriot...*

Și într'adevĕr patriotizmul nu lăsa pe *Ics* să doarmă; râvnia la deputăție. Dacă cetitoriĭ cred că un om cu câte-va clase primare nu poate fi un representant al poporuluĭ, apoĭ eĭ se înșală amar. Intâiŭ, în acea țară totul e cu putință; al doilea, și în alte țĕrĭ, măslinariĭ de pildă, sunt capabilĭ a se ocupa, să zicem, cu reforma coduluĭ luĭ Napoleon—și al treilea, *Ics* nicĭ nu se mulțumi numaĭ cu cele 'nvĕțate în școală ci își maĭ înmulți cunoștințele citind zilnic gazete. Bine înțeles că toate foile ce treceaŭ prin mâna luĭ eraŭ guvernamentale. Dar fiind-că pe timpul sĕŭ s'aŭ schimbat la putere vr'o treĭ partide, apoĭ *Ics* a avut destulă ocazie să se familiarizeze cu vr'o treĭ programe politice, cu vr'o câte-va soiurĭ de reforme—căcĭ acolo toate partidele trăiesc numaĭ din reforme—și cu un dicționar întreg de cuvinte—permiteți'mĭ să zic o prostie—*savante.* Scurt, după obiceiul d'acolo, când alegerile s'apropiară și terenul fu gata, *Ics* demisionă din funcția de Prefect și'șĭ puse candidatura. Și reuși cum n'a reușit în acea localitate nicĭ un alt reprezentant al națiuneĭ.

Dacă cititoriĭ îmĭ vor spune că *la noĭ* un asemenea candidat ar fi căzut cu mult zgomot și că, de ar fi fost eĭ la fața loculuĭ, *Ics* nicĭ nu reușia, apoĭ le zic că se înșală. *Ics* era sigur de reușită: I) Fiind-că, ca om cu influență, avea o mulțime de slugĭ plecate; II) fiind-că slugile plecate ale unuĭ om cu influență aŭ și ele o mulțime de slugĭ plecate; III) fiind-că slugile plecate ale slugilor plecate ale unuĭ om influent aŭ la rîndul lor slugĭ plecate; IV) fiind-că era sprijinit de guvernul central, care lucra cu mașinĭ dinamice de cel maĭ mare calibru și electriza pe toțĭ, și al V-lea) fiind-că avea și sfântul Cler în partea luĭ; căcĭ *Ics,* orĭ de câte orĭ se întâlnea cu vr'un popă, își scotea pălăria și spunea: *„Sĕrut mâna, Părinte!“* făcea pomenĭ la biserică și fiind-că în toate Duminecile și sĕrbătorile, el era cel d'întâĭ în locașul luĭ Dumnezeŭ, deși ca *om modern* nu credea în nimic, dar după cum spunea el între patru ochĭ: *„Noĭ ca noĭ, însă mulțimea ce s'ar face fără de religie?“*

Creadă cititoriĭ ce vor despre toate aceste lucrurĭ; dar eŭ le spun că *popularitatea* luĭ *Ics* era foarte mare. Și discursul ce l'a ținut la o mare întrunire electorală a contribuit mult la succesu-ĭ fără seamĕn despre care se maĭ vorbește și azĭ p'acolo. Iată'l și pe acesta într'o soluție concentrată de tot.

„Iubițĭ alegătorĭ! Nicĭ o dată n'am râvnit după putere..... (Bravo!). Nu din deșertăciune omenească mĭ-am pus candidatura, căcĭ știŭ foarte bine ce rĕspundere morală, ce sarcină grea iaŭ asupră'mĭ.... Fraților! fie-care are o conștiință (așa este!); dacă vĕ rog să mĕ alegețĭ, o fac de oare-ce ca fecior de țĕran cunosc foarte bine nevoile sătenilor și eŭ nu am altă datorie maĭ sfântă, altă dorință maĭ scumpă de cât a servi cauza lor (Bravo! Bravo!)... Averea mea, numele meŭ, toate mi le datoresc numaĭ mie însu'mĭ, munceĭ oneste de atâția anĭ de zile (Așa este!); de aceea eŭ sunt independent (Așa este!), nu mĕ înjug de vecĭ la nicĭ un partid (Bravo!) căcĭ voiŭ să'mĭ păstrez libertatea deplină de a părăsi orĭ și ce grup politic de îndată ce vĕd că și-a schimbat opinia de odinioară. Dar, iubițĭ alegătorĭ, mĕ vețĭ întreba poate de ce sînt în tot-d'a-una cu ceĭ de la guvern? Să vĕ spun. Maĭ întâiŭ este *întâmplarea* și al doilea, fiind că sunt încredințat că *orĭ și ce* guvern poate să facă cu mult maĭ mult de cât toate cele-l'alte partide când se află în opoziție (Așa este! Bravo!). Cred de prisos a desvolta înaintea D-voastră întregul nostru program politic și economic. Un partid atât de vechiŭ ca al nostru, cu un trecut istoric, care a săvârșit atâtea fapte marĭ, n'are nevoe de reclamă. Știm că cu sistemul de până acum nu maĭ merge, de aceea ne am gândit înainte de toate la *reforme.* Regat independent, grânarul Asieĭ, Belgia, cheia, lacătul și Bulevardul celuĭ maĭ vechiŭ continent, nouĕ nu ne'e permis a sta cu mâinile în sîn!

„Sătenilor! cerețĭ pămênt? Vĕ vom da! Cetățenilor, birurile 's grele? Le vom micșora! Funcționarilor, salariile 's neomenoase? Le vom mări! Vom construi podurĭ, șosele, drumurĭ de fier, spitale, școlĭ; vom încuragia industria națională, științele și artele, vom îmbunătăți soarta corpuluĭ didactic și a cleruluĭ, căcĭ lozinca noastră a fost, este și va fi: *Inainte cu Dumnezeŭ pentru binele patrieĭ.* (Ura, să trăiască, bravo!)“

Sârman popor, care se lasă a fi înșelat de 70×70 de vorbe frumoase! *La noĭ* ar ajunge ca cine-va să 'nșele numaĭ o singură dată și s'a sfîrșit cu el. Poate să vorbească încă p'atât de frumos, tot e huiduit; fiind că noĭ știm că la lauda mare să mergĭ cu sacul mic și cine făgăduește multe, n'are de gând să ție nimic.

*

In Cameră *Ics* ar fi făcut cel maĭ mare serviciŭ țăreĭ dacă ar fi dormit ca și mulțĭ alțiĭ. Dar era limbut și ajunse chiar a fi $^{1}/_{8}$ de *leader.* Și ca atare, fu invitat prin intervenția ministruluĭ președinte la masă, la Palat. Firește că *Ics* nu aștepta să-l cheme de două orĭ. Când se vĕzu față în față cu Suveranul țĕreĭ el se plecă până la pămênt și murmură formula magică și misterioasă ce o rostise și la începutul carierei sale: *„Avețĭ în mine un câine credincios care va mușca ca un turbat când* **partidul nostru....** (Tocmaĭ bine își maĭ aduse aminte că Regele trebue să stea d'asupra partidelor și 'nghiți ultimele cuvinte). *„Am colțĭ dar n'am încă putere. Sunt mândru că M. V. 'mĭ-e stăpîn.“*

Și Regele îl așeză la dreapta Luĭ și îndată se rĕspândi veste mare în toată țara că *Ics* șade la dreapta Regeluĭ.... Despre activitatea luĭ în Parlament, vĕ spun numaĭ pe scurt:

A regulat succesiunea la tron; a mărit lista civilă a Monarhuluĭ, care cu două milioane pe an nu mănâncă de cât post. A fortificat țara, și-a trimis copilul din florĭ să învețe la Paris—pe contul statuluĭ,— a scos pe frate-sĕŭ maĭ mic inspector administrativ, pe cel maĭ mare magistrat inamovibil, pe vĕru-sĕŭ deputat într'un colegiŭ vacant, și pe nepotu-sĕŭ profesor, cu toate că căzuse într'un mod strălucit la examen.

In acea țară, cine știe să facă asemenea lucrurĭ câștigă mult în ochiĭ lumeĭ. Nu se maĭ auzea de cât de *ilutra* familie a luĭ *Ics.*

Mulțĭ anĭ sunt de când *Ics* și-a repurtat primele victoriĭ în viața publică a aceleĭ țĕrĭ. In multe rîndurĭ fuse însărcinat cu misiunĭ politice și diplomatice. Generațiunea tênĕră nu știu prin ce mijloace *Ics* devenise ilustru și cea bĕtrână le uitase lesne. Nu se maĭ vorbea de cât de capacitatea și faptele marĭ ale distinsuluĭ bărbat de Stat. Și dacă n'ar fi murit pe neașteptate de dambla, apoĭ era vorbă, cum am zis, să facă parte și din noul Cabinet.

III

Capitala țĕreĭ era cernită. Felinarele ardeaŭ pe toate străzile pe unde trebuia să treacă cortegiul. Sergențiĭ de oraș în uniformă de gală alergaŭ încoace și încolo. Societățĭ de tot soiul formaŭ spalier în de a lungul drumuluĭ, p'amândouĕ părțile. Pîlcurĭ, pîlcurĭ tot sosea norodul și'șĭ lua loc pe largele trotuare. Ziarele eraŭ pline cu elogiĭ la adresa decedatuluĭ, în proză și poezie. Dricul cu 6 caĭ. Două care cu coroane. Camera și Senatul *in corpore*, un representant al Regeluĭ, toțĭ miniștri, un cal al reposatuluĭ în negru, înalțĭ funcționarĭ de Stat, popiĭ, ofițerimea, armata, 2 muzicĭ militare, școalele, Universitatea. Cincĭ discursurĭ se ținură, dintre care unul în fața Universitățeĭ.

Și pe tot drumul pe unde trecea cortegiul funebru, poporul lăsa capul descoperit pe piept și murmura mâhnit și cu respect: *Ics era un adevĕrat amic al poporuluĭ!“*

Și eŭ adevĕr vĕ zic vouĕ: Ics era un șarlatan politic de cea maĭ rea specie.

Nacolobi.

Pesimismul naturalist

LA

Eminescu

III

Ce iubește poetul Eminescu în această lume măsurată cu cotul, în această lume, unde de geaba se trudește omul de a aspira la orĭ-ce glorie, căcĭ tot în patru scândurĭ va intra și o mână de țĕrînă 'l va acoperi? Eminescu e poet, disprețuește lumea și pămîntul, căcĭ nu maĭ are ce dori și la ce aspira, orĭ-ce fericire, orĭ-ce farmec de iubire aŭ apus în inima luĭ; dar iubește trecutul, acel trecut care lucește în sufletul sĕŭ, după

cum luceşte lumina unei stele de multă vreme apusă. Eminescu, ca copil, a iubit natura, căci e născut în mijlocul naturei, iubeşte natura fiind că îşi aduce aminte de frumoasele iluziuni cari aŭ nutrit a sa copilărie. Să lăsăm pe poet singur să ne spună despre iubirea sa de natură:

Trecut'aŭ anii ca nori lungi pe şesuri
Şi nici o dată n'aŭ să vie iarăşi
Căci mĕ încântă azi cum mĕ mişcară
Poveşti şi doine, ghicitori, eresuri.
Ce fruntea'mi de copil o înseninară
Abia 'nţelese pline de înţelesuri.
[Sonet.]

şi aiurea:

Astă-zi chiar de m'aş întoarce
A 'nţelege nu mai pot.
Unde eşti copilărie
Cu pădurea ta cu tot?

Este o zicătoare populară italiană, care ne adevereşte un fapt că, trei lucruri omul nu le poate uita: părinţii, locul natal şi prima iubire. In adevĕr, pe aceste trei lucruri Eminescu nu le-a uitat. Cu câtă duioşie şi jale ne spune poetul nostru despre mamă-sa, să nu 'l plângă când va muri; cu câtă putere de fantasie reînviază el locurile pe cari le-a cutreerat în a sa copilărie: pădurile, crângurile cu isvoarele, păsările şi fermecătoarele flori; pe când era fericit, voia să moară troenit în flori de teiŭ, şi când în adevĕr va muri, cere să i se îngroape pe mormînt o ramură de acel teiŭ sfânt. Eminescu ca copil a iubit farmecul naturei, ca artist poet trebui a iubi ceva, şi acel ceva este frumosul în natură. In singurătatea naturei, a simţit el pentru prima oară iubirea acelei femei blonde cu ochii mari, iubire, care pe urmă a dispărut rĕmânênd numai ca o imagină în creerul sĕŭ, mereŭ torturându'l să cânte, pe acel „nu ştiŭ ce şi nu ştiŭ cum".

Iată amintirea poetului:

Ce frumos era în crânguri
Când cu ea m'am prins tovarăş
O poveste încântată
Care azi e 'ntunecată.
(Freamĕt de codru.)
Ah! subţire şi gingaşe
Tu păşai, încet, încet
Dulce'mi veneai 'n umbra
Tăinuitului boschet.
(Pe aceiaşi ulicioară.)

Viaţa-mi pare o nebunie
Sfirşită fără a fi început
In toată neagra vecinicie
O clipă în braţe te-am ţinut,
De atunci pornind a lui aripe
S'a dus pe veci norocul meu
Predă'mi comoara unei clipe
Cu anii de pĕrere de rĕŭ.
(Te duci)

Credinţele religioase cu poveştirile'i feerice, după cum spune el, din cauza valurilor vieţei şi a furtunei pas, d'abia în contura triste şi umbre aŭ mai rĕmas; însă credinţele poporului, cu frumuseţile naturei îl încântă, căci ca copil nu le înţelegea, fiind că eraŭ pline de înţelesuri:

Poveşti şi doine, ghicitori, eresuri
Ce fruntea'mi de copil o înseninară
Abia înţelese pline de înţelesuri.

Numai aşa ne putem da seama cum se face că poetul nostru iubeşte pe o scară aşa de întinsă natura şi credinţele poporului. Trebue a considera de acum înainte ca un fapt bine constatat că „natura şi poesia poporului" sunt izvoarele în cari 'şi 'moaie poetul nostru condeiul sĕŭ amar. Pe când la alţi poeţi străini pesimişti—să nu luăm de ex. de cât pe poetesa Akermann—vom vedea că izvorul de inspiraţie a poesiilor acestei poete filosofă, este literatura elenă, căci profumurile inimilor oamenilor morţi de multă vreme, după expresiunea ei, miroase tot-d'a-una. Eminescu însă dă importanţa naturei şi literaturei populare. Poemele: *Strigoii, Călin, Luceafărul, Doina, Crăeasa din poveşti, Făt frumos din tei*, sunt poeme cu titluri şi idei smulse din literatura poporului.

Adesea Eminescu punea ca premise inspiratoare ideei luate din cântece, cum de ex:

Ce te legeni codrule
Fără ploae, fără vĕnt
Cu crengile la pământ?
—De ce nu m'aşi legăna
Dacă trece vremea mea.

Aceste versuri îi sunt de sigur inspirate din balada „Bradul," colecţiunea Miron Pompiliu (pag. 15):

Bradule, brăduţ de jale,
Ce te legeni aşa tare
Fără boare, fără vĕnt,
Cu crăngele la pământ
—Da, cum nu m'oi legăna
Şi când vîntul n'a sufla.

Eminescu iubea poporul român, a cărui mizerie o deplângea, îndemnând chiar la revoltă pe acel Proletar contra Impĕratului, după cum un poet pesimist zugrăveşte pe Prometeu, revoltând pe muritori contra lui Jupiter. după cum şi pesimistul Shelley crede că alungându-se prin revoluţie tiranii şi popii, se va scoborâ fericirea pe pământ:

„Sfărâmaţi palate, temple, ce crimele ascund."

Să citească cine-ca cu luare aminte poesiile lui Eminescu şi se va convinge de adevĕrul că adesea tema şi comparaţiunile, în poesiile sale îi sunt inspirate din frumuseţile naturei. Să luăm, de ex., al 2-lea sonet, din poesiile sale, vom vedea, că primele versuri incep ast-fel:

Afară'i toamnă, frunza împrăştiată
Iar vîntul svârle'n geamuri grele picuri
Şi tu citeşti din roase plicuri.
Şi într'un ceas gândeşti la viaţa toată.

In altă poezie, „Dorinţa," numeroase comparaţiuni populare circulă:

Vino 'n codru la izvorul
Care tremură pe prund
Unde prispa cea de brasde
Crengi plecate o ascund

Pe genunchii mei şedea-vei
Vom fi singuri singurei
Iar în păr înfiorate
O să'ţi cază flori de teiŭ.

Adormind de armoniă
Codrului bătut de gânduri
Flori de teiŭ d'asupra noastră
O să cadă rânduri, rânduri.

In o poezie, „Amoral," strofa de la fine, ast-fel se fineşte:

Căci scris a fost ca viaţa ta
De dorul să nu încapă
Căci te a cuprins asemenea
Lianelor din apă.

Poezia, „Atât de fragedă„ începe ast-fel:

Atât de fragedă te asemeni
Cu floarea albă de cireş
Şi ca un înger dintre oameni
In calea vieţei mele ieşi.

Aproape nu există o poezie de a lui Eminescu, fie cât de filosofică, în care să nu intre vre o comparaţiune, ori vre o alusiune la frumuseţile naturei. Inclinarea lui spre iubirea naturei nu provine din iubirea rĕmasă din copilărie, ci chiar din însuşi natura sa posomorâtă. Singurul refugiŭ al unui decepţionat este singurătatea naturei. Dacă frumuseţea naturei ocupă atâta loc în poeziile poeţilor de la capul acestui secol, aceasta provine din faptul că aceşti poeţi s'aŭ săturat de a mai căuta meschinele intocmiri ale societăţei omeneşti. Poesia pastorală cu fondul ei eminamente naturalist, este o poezie pesimistă, căci fericirea cântată de poeţi nu se mai poate găsi în rafinăria societăţei, ci în simplicitatea naturei. Creştinismul a contribuit în prima linie pentru a întoarce ochii poeţilor spre măreţia naturei; asemenea şi sentimentul de naţionalitate, nutrit de studiul aprofundat al ştiinţelor naturale, aŭ desvoltat şi mai mult gustul poeţilor spre a cânta natura. Secolul nostru sguduit în intocmirile sociale prin atâtea resboaie, şi în credinţele religioase prin zborul ştiinţelor reale, are o înclinare pesimistă, de aceea în ast-fel de mod, îşi traduce efectele sale în simţirile poeţilor. Poetul Eminescu are poezii serioase în versuri şi rimă populară, de ex: „Ce te legeni Codrule"; „La mijloc de codru des;" „Revedere" şi alte multe versuri intercalate în satire; afară de aceasta multe poezii abundă în comparaţiuni şi tablouri luate din natură.

Intr'o poesie „Glosa", Eminescu ne afirmă că în lume e tristeţe şi veselie:

Şi de mii de ani încoace
Lumea'i veselă şi tristă.

Dar poetul nostru nu vede în lume de cât tristeţa, căci tristeţa e un singur sentiment predominant al naturei sale. El în lume vede un fel de sublim, un fel de frumos, înaintea căruia rĕmâne plin de tristeţă. Ce poate fi mai sublim, de cât când mintea poetului răscoleşte în vremurile trecute ale Egiptului, când 'şi preumblă fantasia prin piramidele şi pustiurile africane şi asiriene! Poema „Egiptul" e demnă de a aştepta un sublim în mintea cetitorului.

Chiar în acele prea frumoase poesii cu avênt popular, tristeţa e unicul sentiment ce gustă cetitorul. Poetul Eminescu ştie cu multă măestrie să aleagă tablourile cele mai pline de singurătate, căderea frunzelor e figura cea mai obicinuită a poetului nostru.

Iubeşte cu deosebire lacul cu tristeţa lui, luna cu stelele care 'şi adâncesc luminile 'până'n fundul lui; romanţa care minteşte prin taina secretelor sale pe amant; îi place seara să se întoarcă din ariniştii, să meargă într'un codru cu verdeaţă unde isvoarele plâng în vale lângă o trestie lină, şi să moară introenit sub flori de teiŭ:

Adormi-vom, troeni-va
Teiul floarea-i peste noi
Şi prin somn auzim-vom bucium
De la stânele de oi.

Ii place să se lase a fi furat de alean şi să asculte pitpalacul şi graiurile neînţelese ale pasărilor care întreabă pe pădure, unde e crăiasa lor? Pădurea le rĕspunde:

Ea nu vine, nu mai vine,
Singuri voi stejari rămâneţi
De visaţi de ochii vineţi
Ce luceaŭ pentru mine
Vara întreagă.

N'avem trebuinţă de multe exemple pentru a întări cele sus zise, ori-cine se va convinge cetind poesiile sale. Tot ce mai pot adăoga, este că nimeni în literatura noastră, nici chiar Alexandri în pastelurile sale, nu e aşa sublim, în genul sĕŭ, ca Eminescu descriind cu un farmec neîntrecut, sentimentul tristeţei, în modul cum pasările se duc la cuiburi, pentru a dormi somnul fratele morţei.

Somnoroase păsărele
Pe la cuiburi se adună
Se ascund în rămurele
Noapte bună.
Dar isvoarele suspină
Pe când codrul negru tace
Dorm şi florile în grădină
Dorm în pace.
Trece lebăda pe apă
Intre trestii să se culce
Fie-ţi îngerii aproape
Somnul dulce.
Peste a nopţei feerie
Se ridică mândra lună
Totu'i vis şi armonie
Noapte bună.

M. T.

CRONICA

Se schimbă toate!

Se schimbă toate necurmat.
Poliţia se schimbă,
Acei ce-aŭ fost ieri tari şi mari
Acuma toţi se plimbă.

Se schimbă tot din temelii
Şi până 'n vîrful bolţii;
Şi cum vedeţi a fost dărmat
Şi vechiul turn al Colţii.

Iar Neamţul este neschimbat
Efect sublim al berei
Să-i faci ce vrei... nu poţi să-l scapi
De dragostea averei.

Şi înc'un dor mai are El:
Vrea s'aibă Dinastie;
De-aceea azi şi El şi Ea
Fac Hydrotherapie.

De la noi.

Informaţiuni

Conjuctivita face enorme progrese, graţie stăruinţelor D-lui General Vlădescu d'a o propaga.

Regimentele de Dorobanţi 6 şi 21, al 2-lea şi al 4-lea de linie şi al 2-lea de roşiori, sunt cele mai contagiate.

La 26 Octombre viitor, sucursalele Băncei Naţionale vor începe a funcţiona: la Ploeşti, Focşani, Bêrlad şi Botoşani. D-nii Urlăţeanu, Grecescu, Nicolau şi Pădure aŭ fost numiţi directori acestor institute.

Preţul vinului la Drăgăşani s'a urcat la şapte lei vadra pe loc.

După cum ne comunică Serviciul telegrafic al *Agenţiei Române*, furtuna de Miercuri a fost foarte violentă pe la Buzĕŭ, Brăila şi Focşani.

Pe la ora 6 p. m., a întrerupt cu desăvârşire comunicaţiile telegrafice, atât acele ale direcţiunei generale a telegrafelor cât şi ale direcţiunei drumurilor de fer.

Pe parcursul gărei de la Cilibia-Tabareşti şi Cilibia-Roseti, vr'o 40 de stâlpi de la drumurile de fer, pe cari eraŭ aşezate şi sârmele direcţiunei telegrafelor, aŭ fost culcaţi la pământ; tot de asemenea între Buzĕŭ—Rimnicu-Sărat-Focşani.

S'a luat toate mĕsurile pentru a se stabili comunicaţia; până atunci schimbul de corespondenţe cu toate punctele întrerupte se face cu toate trenurile.

Am mai primit încă câte-va scrisori prin care suntem întrebaţi ce se face cu subscripţia deschisă de D. deputat de Putna Lazăr Niculescu Voitineanu, pentru ridicarea unui monument nemuritorului Domnitor Cuza?

Rugăm pe D. Niculescu să binevoiască a rĕspunde.

Am arĕtat nu de mult că unii farmacişti, de frica unei greve a elevilor şi asistenţilor, ar fi intervenit pe lângă consiliul sanitar superior pentru a obţine autorizarea de a importa asistenţi nemţi şi unguri.

Se zice chiar că consiliul sanitar nu s'ar opune la aceasta.

Nu ne-a rĕspuns nimeni dintre cei în drept.

Astă-zi ni se atrage din noŭ atenţia asupra unei nuoi încercări a proprietarilor şi arendaşilor de farmacii de a 'şi aduce personalul din Austro-Ungaria.

Atragem atenţia ministrului de interne asupra acestui fapt şi 'l rugăm să bine-voiască a lua mĕsuri în contra celor ce umblă cu asemenea încercări.

Noi ştim că sunt în ţară destui elevi, asistenţi, studenţi şi licenţiaţi în farmacie fără posturi şi ar fi un act de nedreptate şi de lipsă de patriotizm a 'i lăsa de o parte şi a umplea farmaciile cu streini.

Sunt destui nemţi în ţară şi mai cu seamă între farmacişti.

Aşteptăm rĕspunsul guvernului pentru a vedea dacă nu e nevoe să revenim.

Rugăm stăruitor pe toţi abonaţii noştri, cari aŭ fost avizaţi de espirarea abonamentului, să bine-voiască a se grăbi cu preînoirea, căci, cu părere de rĕŭ, administraţia va fi nevoită a le întrerupe expediarea ziarului, potrivit înştiinţărei ce ea a adresat fie-căruia.

Aflăm că *Baronul Hugo de Ronow*, funcţionar în serviciul central de mişcare de la căile ferate române, va fi iarăşi avansat ca inspector de mişcare la Buzĕŭ.

Baronul Ronow, nefiind român, nu are dreptul a ocupa o funcţiune.

Pentru numele lui Dumnezeŭ, D-le Duca, adu'ţi aminte că eşti român şi nu sfida cu atâta cinism, nu numai memoria trecutului iubitului D-tale părinte care, în toată viaţa sa, a fost cel mai generos cu semenii lui români,—dar şi pe mulţi ingineri români capabili.

Maiorul Căpitanovici, Directorul Şcoalei de Sub-ofiţeri de la Bistriţa, a cerut Ministerului de rĕzboiŭ modificarea programului precum şi a regulamentului acelei Şcoale.

D. Căpitanovici propune ca studiile să fie în viitor de trei ani şi să se introducă o limbă streină ca obligatorie.

La examenul de admitere în anul I al şcoalei de „Poduri şi şosele" *secţiunea inginerilor*, aŭ reuşit D-nii: Ionescu Ioan, Alexandrini Octav, Zottu Ioan, Ciocâltău Petru, Hălăceanu Const., Greceanu Grigore, Negrutz Garabet, Kinbaum Mauriciu, Cantuniari Nic., Gheorghe Radu, Davidescu Emanuel, Negulici Ioan, Petrescu Const., Bădescu Gheorghe, Lupescu Enric, Neculcea Ioan şi Cihodariu Const.

Ieri pe la orele $4\frac{1}{4}$ un incident regretabil s'a petrecut în strada Brezoianu.

D. Z. Arbore, primul redactor al *Telegrafului român*, întâlnind pe d. Fundescu, autorul unor articole defăimătoare pentru D-sa, apărute în *L'Indépendance roumaine*, l-a lovit de mai multe ori. D. Fundescu a ripostat.

Trecătorii l-aŭ despărţit.

D. Fundescu a depus plângere la parchet.

Sâmbătă la 13 Octombre se va representa la teatru *Dacia*' în beneficiul d-lui Grigorie Racoveanu, pentru prima oară piesa: *Moartea Maiorului Paniţa*, dramă în trei acte şi un tabloŭ de d-nul Emil Nicolau.

Ştiri Telegrafice

ROMA, 11 Octombre. — „Opinione" menţine informaţiunea sa de ieri cum că disolvarea Camerei s'a decis în principiŭ în ultimul consiliŭ de miniştri; viitorul consiliŭ va fixa data alegerilor.

„Fanfulla" publică şi ea această informaţiune.

„Riforma" zice că întrevederea D-lor Crispi şi Caprivi probează că relaţiunile între cele două ţări şi cei doi miniştri sunt tot atât de cordiale ca şi pe timpul d-lui Bismarck. Această intimitate respunde evenimentelor care aŭ adus unificarea celor două mari popoare; aceasta nu poate ofensa pe cele-l-alte state.

BELGRAD, 11 Octombre. — Serbii din Macedonia stabiliţi la Belgrad aŭ intenţiunea să formeze o asociaţiune care să aibă de scop consolidarea naţionalităţei sêrbe în Macedonia.— Unele ziare spun că se va ţine un meeting în această privinţă.

VIENA, 11 Octombre. — Ministrul de comerţ a întins carantina contra provenienţelor de pe toată coasta de la Tripoli până la Beyrouth inclusiv.

PARIS, 11 Octombre. —„XIX Siècle" publică conturile personale ale generalului Boulanger.

BREST, 11 Octombre. — Un transport de fulmi-coton de la ierbăria Moulin Blanc s'a expediat la St. Petersburg pe contul Rusiei.

POMPON

Spirit de Corp

Toţi ofiţerii cari aŭ avut onoarea să facă garnizonă în Niort aŭ cunoscut pe *Baroana*. Adică să fi fost baroneasă adevĕrată? Zĕŭ, nu ştiŭ! dar ori-cum ar fi, era o femee onorabilă de 35—40 de ani—negreşit că mai aproape de 40 de cât de 35—dar care arăta la lumina soarelui splendorile unei maturităţi care'ţi făcea poftă.

Naltă, prea oacheşe, cam voinică, cu pĕrul bine lins pe frunte, cu o idee de favorite pe tâmple, baroana ascundea un piept poate cam larg pentru cele două mâini ale unui om cinstit, subt costume închise, dar de mare bogăţie.

Când trecea ea dimineaţa, Duminica, prin piaţă ca să se ducă la biserică, făcea sensaţie şi ofiţerii de cuirasieri se uitaŭ după dênsa zicând cu un zîmbet:

— Se ţine încă foarte bine!

Cât despre *damele din societate*, toate îşi muşcaŭ buzele de dispreţ. Nu admitea nimeni ca să cunoască cineva pe baroana şi nimeni nu o primea. Şi cu toate acestea nobleţea baroanei era autentică.

In schimb însă baroana primea în casa ei, în fie-care joi, şi să mĕ credeţi că prînzurile şi supeurile ei eraŭ foarte căutate de elementul militar.

Cele d'intâi întrebări pe cari le făcea un ofiţer unui sub locotenent tênĕr care sosea la corp eraŭ în tot-d'a-una:

— Ai găsit locuinţă bună?— Eşti montat bine?—Cunoşti pe baroana?

Şi adăoga:

— O să te recomand într'o joi. O să vezi; n'o să ţi se urască.

Şi proba cea mai bună că omului nu i se ura la baroana era că dacă se ducea o dată acolo se mai ducea iar şi vizitele eraŭ foarte animate. Pe urmă după ce sta regimentul trei-patru ani în Niort, când începea baroana să se sature de meritele mosafirilor sĕi—şi reciproc—venea un alt regiment care era tot aşa de bine primit ca şi cel de mai nainte şi petrecerile începeaŭ mai voioase în otelul din strada Truie-Qui-File.

Baroana mărturisea că ei îi plăcea în viaţa de provincie tocmai această intimitate extremă primenită complect la periode spaţiate după higienă.

— Te desparţi tocmai în minutul când erai să te saturi! zicea ea.

Şi zicea iar, trecând o limbă lacomă peste buzele'i mai roşii de cât din natură:—E minunat lucru!

Să nu credeţi cum-va că baroana avea moravuri stricate. Am zis eŭ aşa ceva? Tot ce ştiŭ este că de la sublocotenent şi până la generalul care comanda brigada din Niort Angers era adorată şi nimeni nu avea curajul să zică o vorbă de rĕŭ de baroana în faţa lor.

Săptămâna trecută era masă mare ca să se sĕrbătorească venirea la corp a micului d'Eparvin: şi venirea lui se potrivea foarte bine fiind-că trebuia să plece Baulard şi Poigne cari fuseseră numiţi căpitani.

Toţi ofiţerii în mare ţinută de serviciŭ şedeaŭ la masă. Muzica cânta subt ordinele trompetului—major. Eraŭ vreo cinci-spre-zece, toţi oameni cari se cunoşteaŭ de două zeci de ani, fie-care ştia cât făcea vecinul sĕŭ şi se simţea şi el preţuit după valoarea sa. Puteaŭ deci să'şi spue tot, să'şi povestească tot cu deplină încredere. Se închinase pentru noii promovaţi, se bĕuse în sănătatea tênĕrului d'Eparvin, încă puţin intimidat şi pe nesimţite fie-care se simţea voios ca să'şi deschidă inima. Bine înţeles, noului sublocotenent i se făcuse cele trei întrebări obicinuite şi mai cu seamă întrebarea dacă cunoştea pe baroana aduse o explozie de entusiazm.

— Ascultaţi, domnilor, sintem între noi, nu'i aşa? zise de o dată colonelul de la Roche—Bouzin—ei bine, vĕ pot mărturisi că baroana a ştiut, cu dragostea ei şi cu afecţiunea ei, să'mi mângăe din moartea mamei mele. Femeea asta este un adevĕrat înger!

— Ei bine! fiind-că am ajuns să ne spunem secretele, zise locotenentul-colonel Chavoye, femeea asta a ştiut să mĕ facă şi pe mine să uit Parisul. Eram foarte trist când mi-am părăsit postul meŭ la

statul—major general al ministruluĭ, însă mulţumită eĭ, ah! n'am maĭ regretat nimic.

În mijlocul risetelor, comandantul Henorme trânti cu pumnul în masă şi zise:

— Va să zică m'ai înşela! Dar nu face nimic, nu'mĭ pare rĕŭ fiind-că era în familie.

— Minunat! Dar d-ta, căpitane? întrebă la Roche—Bouzin vesel.

— Zĕŭ, colonele, zise căpitanul de Belière, eŭ tăceam, însă de vreme ce toţĭ se daŭ pe faţă, nu ştiŭ pentru ce aş tăcea... baroneasa a fost aşa de bună... cum să vĕ spun... ca să 'mĭ potolească focul

— Bravo, căpitane! Dar d-ta, locotenente?

— O doamne, colonele! şi eŭ mi-am avut partea mea de soare.... Aş putea chiar să zic partea cea maĭ mare, fiind-că ne am iubit straşnic.

— E complect! Nu maĭ rĕmâne de cât sub-locotenentul d'Eparvin.

— Şi eŭ! zise modest micul sub-locotenent roşindu-se.

Ce fel şi el! El care abia sosise ierĭ! Aşa, asta'l prea mult! Toţĭ protestară. Colonelul zise:

— Domnilor, după destăinuirea asta a fie-căruia din noĭ, trebue să ştim dacă nu'l cumva vreunul ingânat. Azĭ e joĭ. Aidem cu toţiĭ la baroana.

Işĭ puseră centuroanele şi se duseră cu toţiĭ la baroana, cu sabia zdrăngănind.

Şi, zĕŭ, colonelul de la Roche-Bouzin rizĕnd, povesti istoria amabileĭ mângâetoare care, orĭ când i se pomenea un nume, adeverea cu o mişcare din ochĭ, spre bucuria generală. Când auzi însă numele luĭ d'Eparvin, baroana zise supĕrată:

— Aşa! ăsta nu încă! Nu l'am vĕzut nicĭ-o dată!

Şi când i-l recomandară, frumoasa oacheşă îĭ zise cu asprime.

— Bine, domnule, pentruce te-aĭ lăudat?

— Ca să zic şi eŭ ca ceĭ lalţĭ, doamnă!..

I. S. Sp.

Incidentul Goroveĭ

S'a vorbit atâta de afacerea acestuĭ D. Goroveĭ, încât, pentru a sfîrşi o dată, mĕ cred dator şi eŭ, care am fost citat în cauză, să aduc maĭ întâĭ lumină maĭ multă asupra incidentuluĭ, şi apoĭ să citez acte care vor proba prea suficient în ce constă onoarea D-luĭ Goroveĭ, de care face D-sa atâta vâlvă. Mĕ sileşte la aceasta atitudinea îndrăzneaţă şi lipsită de demnitate a D-nuluĭ Goroveĭ şi a „scumpilor seĭ prietinĭ“, faţă cu studenţimea întreagă şi cu mine în particular. Voiŭ vorbi numaĭ despre faptele petrecute după banchetul din Botoşanĭ.

Banchetul se terminase şi toţĭ studenţiĭ eşaŭ ca să plece la gară. Seara era întunecoasă şi reaua impresie a ultimeĭ şedinţe a congresuluĭ apăsa greŭ sufletul. De o dată masa studenţească s'a oprit: ajunseserăm la o stradă care spre dreapta ducea în oraş, iar spre stânga la gară. Era momentul de decidere: încotro să mergem, la gară saŭ în oraş, de oare-ce până la plecarea trenuluĭ eraŭ încă câte-va ore. Mulţimea sta grămădită în faţa uneĭ case, înaintea căreia ardea un felinar.

La un moment dat, atenţiunea tuturor a fost atrasă de un zgomot de giamurĭ ce se sparg, care a fost primul în seara aceia. El se datorea D-luĭ Goroveĭ. Câţĭ-va studenţĭ s'aŭ repezit atuncĭ la dênsul. D. E. Pop i'a luat de guler şi i-a adresat câte-va cuvinte de mustrare (a se vedea scrisoarea Nr. I). Un gardist pune mâna pe D. Goroveĭ; iar din mulţime se aude o voce: „Studenţiĭ nu se aresteazâ“ şi el îĭ dă drumu. Scăpat din mâna poliţieĭ, D. Goroveĭ apucă spre oraş, dispărênd în întunericul nopţeĭ...

Continuat'a el pe urmă devastările? Furat'a lumânărĭ din Sinagogĭ? Pus'a el pe bieţiĭ bĕtrânĭ ovreĭ să'l sĕrute mâna? In această privinţă există diverginţă în opiniunĭ. D. Macedonescu — biograful Domnuluĭ Goroveĭ — care în această chestiune a tipărit în *Tel-graful Român* Nr. 503 cogea operă, ne povesteşte că după banchet D. Goroveĭ s'ar fi plimbat „în diferite localităţĭ (?) ale oraşuluĭ,“ iar alţĭ contimporanĭ, ca Epureanu, I. Diamandescu, Şumuleanu, Scobaĭ, C. Vasiliu, Stanciu, etc., arată că D-sa nu s'ar fi mărginit la această primă vitejie (a se vedea scrisorile alăturate). D. Epureanu afirmă că l'a vĕzut spărgênd giamurĭ chiar la havre.

Faptul este însă positiv că D. Goroveĭ, orĭ unde o fi fost, nu a stat degiaba, de oare-ce, când a apărut la gară, înaintea plecăreĭ trenuluĭ, purta o glorioasă rană pe nas — semn de crâncen rezboiŭ al D-sale contra păgânilor din Botoşanĭ, iar în mână nişte faclii marĭ—„trofee de la Sinagoge — (a se vedea scrisoarea Nr. 4).

Trec peste întâmplatele din urmă. Studenţiĭ s'aŭ întors acasă. Opinia publică a început a'şĭ exprima indignarea sa. S'aŭ început obicinuitele invinuirĭ reciproce.

Intr'o adunare, fostul preşedinte al congresuluĭ, Mendonidi, a spus că Goroveĭ a spart giamurĭ la Botoşanĭ. Aceasta a fost suficient ca să facă pe D. Goroveĭ să iasă din locurile unde vieţueşte şi să apară pe arena publică, desfăşurând o vitejie ne maĭ pomenită în ţara românească. Primul dintre studenţĭ, care a trebuit să dea piept, a fost Mendonidi, pe care printr'un mic atac l'a pus pe goană, lucru care oficial a fost anunţat lumeĭ întregĭ la 30 Septembre de către martoriĭ D-luĭ Goroveĭ: „Mendonidi fuge, prinde'l“ (*Lupta* Nr. 1235). Scena era plină de haz. Dar grozava isbândă dobêndită de D. Goroveĭ nu se datorea de cât uneĭ greşite procedărĭ a adversaruluĭ sĕŭ, care în loc de a lua mărturiĭ şi a le da publicităţeĭ saŭ procuroruluĭ, a primit provocarea; şi este natural că atuncĭ când cine-va admite ca chestiile de dreptate să fie rezolvite prin bâtă (duel), triumfează adesea nu cel just, dar cel maĭ exercitat. Mendonidi a fost învins şi „onoarea“ luĭ Goroveĭ satisfăcută.

Dar triumful nu a durat mult, de oare-ce Vicol, printr'un articol în *Adevĕrul* de la 4 Octombre, repetă iar că d-l Goroveĭ a spart geamurĭ şi că sunt martorĭ: Spoială, Pop, Epureanu, etc. Deşi în raporturile omeneştĭ criminalul se supune respunderiĭ, iar martoriĭ servă ca un element nerasponsabil numaĭ pentru a stabili crima, în capul d-luĭ Goroveĭ lucrurile se petrec invers, şi el lasă pe Vicol în pace şi s'apucă de noiĭ martorĭ. Preţios cap, din punctul de vedere al studiuluĭ, ce maĭ posedă d-l Goroveĭ!

Intr'o zi mĕ pomenesc cu doĭ domnĭ, care în urma primireĭ de la mine a unuĭ rĕspuns afirmativ, cum că l'am vĕzut pe d-l Goroveĭ spărgênd geamurĭ la Botoşanĭ, ne-aŭ declarat că în urma acesteia d-l Goroveĭ se simte ofensat. Eŭ nu puteam înţelege în ce aceştĭ domnĭ găsesc ofensă din partea mea: în actul vedereĭ? Doar nu eram să-mĭ scot ochiĭ înainte de plecarea la congres; dar m'am uitat la dinşiĭ şi am înţeles tot: eraŭ scumpiĭ prietinĭ aĭ luĭ Goroveĭ, cu capete făcute după acelaş calup şi tot aşa de interesante din punctul de vedere al studiuluĭ psicho-patologic. Eram să le notez în carnet numele ca să le am la îndemână adresa, când voiŭ începe acest studiŭ; dar mi-am zis: de prisos, s'or iscăli în procesul verbal. Am desemnat martorĭ.

Iată şi procesul verbal:

Proces-Verbal

Noĭ martoriĭ d-luĭ V. Spoială, punêndu-ne în relaţiune cu martoriĭ d-luĭ N. Goroveĭ, astă-zĭ 4 Octombre orele 4 p. m., pentru transarea diferenduluĭ ivit între numiţiĭ domnĭ, am stabilit următoarele:

Noĭ martoriĭ d-luĭ Spoială declarăm că clientul nostru nu numaĭ că nu neagă cele spuse de d. Vicol în ziarul *Adevĕrul* din 4 Octombre a curenteĭ, cum că a vĕzut pe d. Goroveĭ spărgênd geamurĭ cu ocazia congresuluĭ studenţilor ţinut în Botoşanĭ, dar persistă în declaraţia sa;

Socotind că faptul de a vedea pe altul săvêrşind acte necuviincioase şi a le afirma, când este întrebat, nu constitue o crimă şi o atingere a onoareĭ, găsim motivul provocăreĭ că n'are raţiune de a fi;

Dacă d. Goroveĭ se crede ofensat prin spunerea acestuĭ adevĕr, singura cale legală de a transa neînţelegerile omeneştĭ este justiţia.

Noĭ martoriĭ d-luĭ Goroveĭ, avênd în vedere că clientul nostru tăgăduește cu desăvêrşire cele afirmate despre dinsul;

Avênd în vedere că, pe baza afirmaţiunilor de maĭ sus, s'aŭ aruncat cuvinte injurioase la adresa d-sale;

Avênd în vedere că nu găsim în faţa uneĭ afirmaţiunĭ categorice şi a uneĭ negaţiunĭ categorice, şi că afirmaţiunea este de natură a lovi în onoarea clientuluĭ nostru;

Credem că este loc la o reparaţiune prin arme şi persistăm în cererea noastră.

Prin urmare, nepuĕnd a cădea de acord, am dresat prezentul proces verbal, făcut în dublu exemplar.

Astă-zĭ 4 Octombre 1890.

Martoriĭ d. Spoială.	Martorĭ d. Goroveĭ
V. Buzoianu	*R. Popea*
G. Paulian	*Al. Ghergiu.*

Maĭ clar vorbind, martoriĭ d-luĭ Goroveĭ zic aşa: fiind că d-l Spoială afirmă ceea ce neagă d-l Goroveĭ, el trebue să se înhaţe de chică, ca să se rezolve chestia cine spune minciunĭ. Se vede cât de colo logica „scumpilor prietenĭ“ aĭ d-luĭ Goroveĭ. Dar puţin le pasă de logică, şi foarte mult ţin la bătae. Cred şi eŭ, d-lor, că bătaia 'l-ar fi salutară „scumpuluĭ prieten“ Goroveĭ. Dar, dacă ştiţĭ că-l mânincă atât de mult spinarea, de ce nu-l trageţĭ d-v. singurĭ o scărmănătură prietenească şi supăraţĭ mereŭ lumea.

*

Daŭ publicităţeĭ următoarele acte, spre a arĕta de ce soiŭ este onoarea d-luĭ Goroveĭ şi să pun începutul ridicăreĭ peteĭ căzută pe onoarea studenţimeĭ din cauza unuĭ ca dinsul. Socot că după aceasta d-l Goroveĭ nu va maĭ îndrăzni să ne provoace de onoarea sa şi ne va lăsa în pace. Intre colegĭ era o opiniune, care se bucura de majoritate: de a se înainta procuroruluĭ aceste acte relative la purtarea compromiţătoare a d-luĭ Goroveĭ, ca justiţia să-ĭ dea pedeapsa. Dar un coleg şugubăţ a zis: dar dacă l-o provoca şi pe procuror la duel, atuncĭ ce facem? Daţĭ-ĭ maĭ bine pace şi lăsaţĭ să-l judece opinia publică.

Student în medicină, *V. Spoial.*

1) Scrisoarea D-luĭ Em. Pop

Domnule Spoială

Ca rĕspuns la scrisoarea d-tale de la 7 a. c. vin a-ţĭ declara că într'adevĕr am vĕzut pe d-l Goroveĭ spărgênd geamurĭ la reintoarcerea în oraş de la banchet şi că l-am mustrat pentru fapta luĭ necorectă, care compromitea studenţimea întreagă.

Primeşte, d-le, o prietenească strîngere de mână.

7 Octombre, 1890. *E. Pop.*

2) Scrisoarea D-luĭ Gutzu

Iubite Spoială

Iată ce ştiŭ eŭ: când am eşit de la banchet, ne-am oprit în stradă lângă un felinar în faţa uneĭ crîşme închise ca să decidem încotro să apucăm, deadreptul la gară saŭ să maĭ umblăm pe stradă, fiind că era prea de vreme, *atuncĭ am vĕzut pe Goroveĭ trăgênd şi sgâlţiind uşa crîşmeĭ*, şi a zmuncit-o până ce a stricat ochiurile de sticlă a uşeĭ şi până ce câţĭ-va studenţĭ şi un ţjandarm l-a depărtat.

Gutzu (Iaşĭ).

3) Scrisoarea D-luĭ Epureanu

Amice Vicol

In adevĕr am vĕzut pe d-l Goroveĭ făcênd parte dintr'un grup care spărgea geamurile la o havră ce e situată pe drumul de la hala unde a fost banchetul spre oraş.

Eram încă cu 2 prietenĭ, pe care la nevoe îĭ voiŭ ruga să ateste cele ce-ţĭ comunic. Scandalul nu a încetat de cât când am intervenit pe lângă comisar ca să stingă luminările din havră, ca singurul mijloc de a-l face să plece.

Al tĕŭ amic *Epureanu.*

4) Scrisoarea D-luĭ Vicol

Iubite amice,

Afacerĭ de familie ducêndu-mĕ maĭ zilele trecute prin Iaşĭ, am primit de la câţĭ-va colegĭ ieşanĭ noĭ ştirĭ asupra frumoaseĭ conduite de la Botoşanĭ a d-luĭ Goroveĭ.

Iată-le:

D-l Şumuleanu, student în ştiinţe, îmĭ declară că nu numaĭ că l-a vĕzut pe d-l Goroveĭ spărgênd geamurĭ, dar chiar l-a apucat de umăr şi a strigat gardistul să-l aresteze. Un cetăţean botoşănean interveni însă atuncĭ, rugând să-l lase şi că plăteşte d-sa geamurile, numaĭ să fie pace. Eraŭ faţă încă C. Vasiliu, student în drept, şi G. Scobaĭ, student în litere, ambiĭ din Iaşĭ, carĭ m'aŭ autorizat de asemenea a-ĭ cita

La farmacia Rozental din Iaşĭ: d-l Lupu, asistent, declară că d-l Goroveĭ a venit pentru a lua puţin emplastru pentru a-l pune pe o rană ce avea la nas; şi la întrebarea ce întîmplător i s'a pus, de unde are acea rană, d-l Goroveĭ, arĕtând 3 bucăţĭ de baston ce avea în buzunarul din năuntru, a zis; la la Botoşanĭ, am învĕţat minte pe ovreĭ.

Nu-ţĭ maĭ aduc, amice, la cunoştinţă alte ştirĭ asupra faptelor la care l'a împins pe d-l Goroveĭ starea sa anormală din tot timpul congresuluĭ, căcĭ acestea sunt deja de notorietate publică. M'am ţinut însă dator a-ţĭ comunica cele de maĭ sus, pentru ca să sfîrşim odată cu acest domn care, abuzênd de calitatea sa de invitat, a comis acte declarate de martoriĭ seĭ infamante.

Eram să nu maĭ daŭ publicităţeĭ aceste noiĭ probe—şi această intenţiune poate să o atesteze d-niĭ Stamatin şi Arbore, cărora le am adresat o scrisoare în acest sens—; dar, după noile provocărĭ ce face d-l Goroveĭ, când prin 6 rândurĭ de martorĭ nu a făcut nimic, am vĕzut că e imposibil să fac alt fel, de cât să daŭ pe faţă şi acestea.

Am fost dintre aceĭ carĭ cereaŭ să se cerceteze şi amendeze chiar studenţiĭ vinovaţĭ; dar de cum pe un om care a abuzat de situaţia sa şi a săptuit rele, în dauna prestigiuluĭ corpuluĭ din care face parte. Trebue să înţeleagă D-sa că noĭ maĭ avem şi alte treburĭ de cât a pierde vreme să discutăm cu D-sa asupra unor fapte imposibile de tăgăduit.

7 Octombre 1890.

N. Vicol.

P.S. Incă câte-va notiţe primite în ultimul moment din oraş:

1. D-l I. Diamandescu declară că un prieten al sĕŭ, care actualmente nu este în Bucureştĭ, a vĕzut de asemenea pe d-l Goroveĭ participând la spargerea giamurilor.

2. D-l stud. Baboianu m'a autorizat să comunic că D-sa a vĕzut pe peronul găreĭ din Botoşanĭ pe d-l Goroveĭ avînd o făclie mare în mână, şi la întrebarea ce i s'a pus, de unde o are, D-sa a zis că e trofeŭ de la sinagogă. Faţă maĭ eraŭ treĭ cetăţenĭ din Botoşanĭ, ale căror nume le ştim dar nu le putem cita prin publicitate fără autorizare şi din care unul, publicist, a făcut chiar admonestaţiĭ d-luĭ Goroveĭ.

Vicol.

Regele la Calaraşi

(Corespondenţă particulară a *Adevĕruluĭ*)

In sfîrşit, Marţĭ 9 Octombrie orele $5\frac{1}{2}$ seara, avurăm fericirea să primim în mijlocul nostru pe suveranul Ţeriĭ, pe care în decurs de două-zecĭ şi patru de anĭ Călărăşeniĭ nu'l vĕzuseră După cum nu l'aŭ fi vĕzut încă două-zecĭ şi patru dacă nu era dandanaua de pod peste Dunăre, unde fuse de l'a pus piatra fundamentală.

La gară a fost primit de toate autorităţile civile şi militare şi de toţĭ fruntaşiĭ bugetuluĭ împreună cu deochiatu deputat Gr. Chrisenghi. Aci D. G. Dimitrescu ajutorul de primar, în numele Comuneĭ i'a prezentat pâine şi sare din care Regele înghiţind o dată a zis un ser-gut-ser-gut. Urcându-se apoĭ în trăsura D-luĭ Pană caiĭ n'aŭ voit să o ia din loc silindu-l a se urca în trăsura D-luĭ T. Miulescu cumnatul fostuluĭ Deputat Stoenescu.

Dela gară M. S. a fost condus pe strada principală drept la Biserica catedrala unde îĭ trăgea Clopotele şi'l aştepta Directoarele Şcoalelor cu corul de fetiţe care i'a strigat ura.

Pe drum a fost escortat de peste treĭ-zecĭ de ţăranĭ călărĭ având fie-care în mână câte un steag tricolor saŭ câte o masala aprinsă aduşĭ în Călăraşĭ pentru a striga Regeluĭ ura—ura—Dar în ce stare?.. morţĭ de foame, căcĭ toată zioa nu băgaseră nimic în gura lor din care cauză seara la paradă ceĭ din nainte strigaŭ ura, iar ceĭ de la spate.......... ce zicea numaĭ eĭ ştiŭ:

La Biserică s'a prezentat înaintea Icoanelor împărăteştĭ dând din mâinĭ făcându-se că se închină; acĭ l'a bine cuvêntat preoţiĭ, apoĭ a început să Discute cu D. Director a şcoaleĭ de fete.

Popa Georghe cu gura căscată la Rege, uitase să-ĭ dea crucea să o sărute Regele însă l'a chemat *Părintule Părintule fin aci*—taĭ *Cruce*. Şi atuncĭ popa Gheorghe i'a dat crucea de a pupat'o.

Dela Biserică a pornit drept la D. *Marinache Popescu* mare proprietar unde a fost găzduit. Acĭ după ce a schimbat Hainele a venit la Palatul Comunal unde i se pregătise masa de D. Ştifler, antreprenorul Hoteluluĭ Union tot neamţ de origine la care aŭ luat parte patru-zecĭ de persoane.

Acĭ D. G. Dimitrescu Ajutorul de primar luând într'o mână paharul şi într'alta hârtia pe care era scris toastul a început să vorbească în numele Comuneĭ spunând că e, fericit, etc. etc.

După D. Dumitrescu a vorbit D. Manu, apoĭ D. Crissenghy, iar ceĭ-l'alţĭ rĕmăseseră cu gurile căscate, uniĭ nicĭ nu 'şĭ desfăcuseră şervetele; bieţiĭ oamenĭ!

După masă s'a întreţinut cu câţĭ-va fruntaşĭ comercianţĭ ca D-niĭ Iliescu şi alţiĭ, apoĭ eşind în coridorul palatuluĭ a început să curgă uralele din pieptul oamenilor poliţieĭ şi al sătenilor flăminzĭ care eraŭ aduşĭ pentru a-şa ceva de puterea administraţieĭ.

In stradă D. avocat Nicolau a început să citească un discurs făcut cu *gheongheonele* spuind că poporul e fericit şi ca toţĭ traesc bine. Acest discurs care a fost alcătuit, fireşte, de D. prefect, a atras atenţiunea Regeluĭ care a fost silit a striga de sus D-luĭ Nicolau: *fin aici, fin aici?* făcênd pe D. Nicolaŭ a se urca sus recomandându-se Marieĭ Sale, care l'a autorizat să se dea jos să arate publiculuĭ că e mulţumit de primirea ce 'i a făcut. Terminând, Regele pe la 12 ore s'a retras la cuartierul sĕŭ culcându-se.

A doua-zĭ pe la orele 8 dimineaţa, M. S. a vizitat cheiul Borcĭ, promiţênd că are să facă tot pentru aducerea apeĭ pe Borcea, de acolo a pornit la cazarma dorobanţilor, apoĭ la şcoalele de fete la gimnaziŭ, la spital, la temniţă, la prefectură şi în fine pretutindenĭ pe unde l'aŭ condus alţiĭ.

Când Regele a pornit de la cuartir, nicĭ un soldat nu l'a escortat, căcĭ plutonul de călăraşĭ care era staţionat pentru a escorta pe Rege plecase la cârciumă să se încălzească, şi aşa fiind Regele a plecat în vizită escortat numaĭ de douĭ agenţĭ poliţieneştĭ.

Terminând vizitele. M. S. a descins iarăşĭ la palatul comunal luând dejunul însoţit de toată suita şi maĭ mulţĭ invitaţĭ tot în numĕr de patru zecĭ.

Pe la c asurile 4 seara Regele a pornit la gară însoţit de toţĭ fruntaşiĭ luându-şĭ ziua bună de la ceĭ cu care a petrecut două-zecĭ şi patru de ore, în două-zecĭ şi patru de anĭ.

Cu venirea Regeluĭ a perdut comuna şi judeţul, şi a câştigat jidaniĭ cu steagurile şi covoarele, şi după eĭ a câştigat Stifler de la Union care a uflat 4,000 francĭ pe două mese.

Cu prilejul venirĭ Regeluĭ s'aŭ scos şi oborul din centrul oraşuluĭ tocmaĭ la marginea Volni în partea unde locueşte ajutorul primaruluĭ cu favoriţiĭ sĕĭ.

Mahalagiĭ cu proprietarĭ din centrul oraşuluĭ, aŭ fost traşĭ pe sfoară căcĭ aŭ rĕmas cu buzele umflate şi înşelaţĭ ca în tot-d'a-una.

Pregătiţi-vĕ măciucĭ, şi aşteptaţĭ oase strîmbe.

Cu venirea Regeluĭ a venit şi timpul urît în Călăraşĭ, frig şi vînt cu ger. Paltoane *tipotis* speranţa la cheltuelile de primirea Regeluĭ numaĭ. Căcĭ banĭ, câţĭ epurĭ la Biserică.

Alfonse.

Glume

Recomandăm suferinzilor de podagră următoarea reţetă pe care a prescris'o un profesor din Goettingen unuĭ amic al sĕŭ din Darmstadt:

Pune să-ţĭ aducă batista uneĭ fecioare, în vêrstă de 50 de anĭ, care nu s'a gândit nicĭ odată la măritat; spal'o în scocul moreĭ unuĭ morar care nu'şĭ-a amestecat nicĭ odată făina cu nimic; usuc'o pe gardul caseĭ unuĭ ovreĭ fără copiĭ; însemneaz'o cu cerneală din călimările unuĭ avocat, care nu este în stare să susţie o cauză rea; dă'o unuĭ medic care nu a omorît pe nicĭ un bolnav; medicul acela să te frece pe locul podagros, şi, cu siguranţă, te veĭ lecui.

ULTIME INFORMATII

Numĕrul de mâine al „Adevĕruluĭ“ cu data de Duminică 14 Octombre, va apare ilustrat pe câte-şi patru paginele coprinzênd:

a) Portretul luĭ G. Asaky

b) Un autograf—Epitaful sĕŭ—scris de marele patriot însu-şi.

c) Intregul numĕr — în facsimile — al Albineĭ Româneştĭ, primul ziar în limba Română apărut la 1 Iunie 1829, şi

d) Maĭ multe bucăţĭ literare ale luĭ Asaky.

Cu acest numĕr vom începe şi publicarea celuĭ din urmă roman al celebruluĭ scriitor francez *Charles Merouvel*, intitulat *Morţĭ şi Viĭ*, care a avut un succes din cele maĭ marĭ în streinătate.

Mulţĭ din cititoriĭ Adevĕruluĭ *dorind să meargă la Iaşĭ spre a lua parte la serbarea inaugurăreĭ statueĭ luĭ Asaki ne roagă a deştepta direcţiunea căilor ferate pentru a organiza un tren cu preţul redus, cel puţin pentru oraşele din Moldova, ca ast-fel serbarea de poimâine să fie a întregeĭ naţiunĭ, iar nu numaĭ a Iaşuluĭ.*

Procesul afaceriĭ din strada Stindarduluĭ, va urma să se judece şi astă-zĭ de oare-ce şedinţa a fost suspendată aseară.

Ministerul domenielor, în dorinţa de a da o maĭ mare dezvoltare staţiunilor Balneare, a decis să scoată să vinză la particularĭ, loturĭ de câte 125 metri pătraţĭ la băile de la Lacul-Sărat, spre a se construi vile.

Suntem informaţĭ că spiţerul Roşu ginerele D-ruluĭ Felix medicul-şef al Capitaleĭ, a refuzat să primească ordinul D-luĭ Ministru de interne prin care îĭ notifica să 'şĭ mute spiţăria de la hotelul de Londra înapoĭ la Olarĭ de unde a adus'o fraudulos.

Punem în vederea D-luĭ General Manu modul cum D. Roşu, membru în comisia chimico-farmaceutică de pe lângă Consiliul general sanitar, cinsteşte ordinele ministeriale şi'l rugăm să ţină seamă de această necuviinţă şi să dea ordine în consecinţă ca ordinul D-sale să fie imediat executat.

Precum am anunţat în numĕrul nostru trecut, d. judecător de Instrucţie Sfetescu a fost numit Prim Procuror al parchetuluĭ de Ilfov, iar d. Henric Catargiu procuror la acel tribuna, la fost avansat ca judecător de instrucţiein locul d-luĭ Sfetescu şi d-l Procuror Paraschivescu, care fusese numit la Brăila, a fost permutat în aceiaş calitate în locul d-luĭ H. Catargiu.

CASA DE SCHIMB
„MERCURUL ROMAN“
MICHAIL EL. NAHMIAS

Bucureştî, strada Lipscanî No. 51

Cumpără şi vinde efecte publice scontează cupoane şi face orî-ce schimb de monezî, recomandă cu deosebire marele seŭ depoŭ asortat cu losurî garantate de Stat plătibile atât cu banî gata cât şi în rate lunare. Comandele din provincie se efectuează prompt contra Mandat postal

Cursul pe ziua de 5 Octombre 1890

Valorî	Cump.	Vinde
Comunale noî 5 la sută	97	97½
5% Renta perpetuă	101	102
5% Renta amortisabilă	99	100—
4% Renta amortisabilă	88	88¼
6% Obligatiî de Stat (Conv. rurală)	103¼	103¾
5% Impr Com. Bucur. Em 1883	96¾	97½
7% Funciare rurale	103	104—
5% Funciare rurale	99½	100—
7% Funciare urbane	104	104½
6% Funciare urbane	103	103½
5% Funciare urbane	97½	98
5% Funciare urbane de Iassy	83½	84
Agio la aur		
Florinî	2 21	2 23—
Ruble de hârtie	3 10	3 20
Losurî Castig. princip		
Oraşul Barletta . Leî 2 000,000	42	46
Oraşul Bari . . . 500,000	70	75
3% Ville Paris Em. 1886 100.000	102	106
5% „ „ „ 1871 100.000	105	110
2½% Ville Bruzelles 1886. 150,000	97	100
3% Impr Sêrbesc Em. 1881 100,000	84	86—
5% Impr. Congo Em. 1888 200,000	70	75
Crucea albă Holandesă 400,000	17—	19
Crucea roşie Austriacă 100,000	43—	46—
Crucea roşie Ungară 50,000	29—	32—
Crucea roşie Italiană 100,000	32—	34—
Oraşul Bucureştiî 100,000	60	65
Ottomane (400 . v. n.) 600,000	80	85
Sêrbescî Tabac 300,000	12	13—
Basilica Dombaŭ 40,000	17--	19—
Oraşul Milano (10 lire It) 50,000	11	13
Oraşul Friburg 1878 10000	14	16
Expos. Francesă 1889 50,000	7—	9—
Rotterdam Schouwburg 300,000	3½	4½
«Ioszív» (Boncoeur) 60,000	9	11
Rierdinato (Bev. la Masa) 500.000	11¾	13—

Se negociază şi orî-ce effecte dorite de onor client.

Librarie si Papetarie
B. MARGARETHE

Strada Clemenţeî No. 25

Cumpără Mărcî Poştale Usate Româneşcî şi Moldoveneşcî de orî-ce emisiune, plătind preţurile cele maî avantagioase, şi cărţi poştale de la 1872-74.

Vinde mărcî streine pentru colecţie. Avênd în tot deauna I-ele rarităţî la disposiţia doritorilor cu preţurî moderate.

Pălării şi Blănării
Sub Firma
N. BREZEANU

Bucurescî, calea Victorii 38.

PALATUL NIFON.

Recomand magasinul meŭ fiind în tot-d'a-una bine asortat. Pentru sezonul de Toamnă am primit un bogat asortiment de Pălăriî de Castor, pentru bărbaţî şi copiî din cele maî renumite fabricî ale Europeî. Asemenea pentru sezonul de Iarnă am aranjat un atelier special pentru orî-ce lucrărî de Blănărie. Rog dar respectos atât pe onor. mea clientelă cât şi pe onor. Public a mê onora şi de aci înainte cu comandele d-lor. tot cu aceiaşî încredere ca până acum. Cu deosibită stimă.

N. Brezeanu.

KALODONT

După scurtă întrebuinţare devine indispensabil ca Pasta de dinţî.

Frumuseţea Dinţilor | Noua **Crême-Glycerin** americană pentru *Dinţi* aprobată de Consiliul Sanitar

de la fabrica **F. A. SARG's Sohn & Co. Viena**

Furnisorî aî Curţeî I. R.

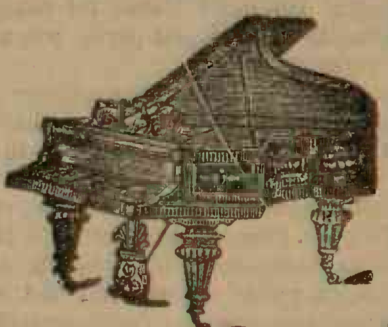
Se găseşte la Drogueriile: **I. Ovesa, Brus,** la Farmaciile **Brus,** (Calea Victorieî), **A. Czeides** (Strada Colţeî), **V. Thüringer** Calea Victorieî, **Frantz Zeidner** (Calea Victorieî), **E. I. Rissdörfer** (Str. Caro I), **I. A. Ciura** (Str. Lipscanî) şi la D-niî **Gustav Rietz, Ioan Ţetzu Sr. C. Gersabek** şi **G. Apostoleanu.**

Representanţî şi *Depositari* pentru România D. D. **KUBESCH & SIEGENS,** Bucureştî strada Academieî. 1

Cereţi numai **„Calodont luî Sarg“** *şi feriţi-vê de contrafacer*

ALB. SPIC — SUCCESOR
F. NOVAK

Mare Depoŭ DE
PIANE

Singurul representant al fabricelor **Steinway** New-York

Schiedmayer Bechstein Schiedmayer Fin, E. Kaps etc

(alaturi cu Hotelul Imperial)

NB. F. Novak previne Onor. Public că primeşte plata pentru Piane şi în rate lunare.

Casa de schimb „Mercurul Român“ MICHAIL EL. NAHMIAS

Bucurescî.—Str. Lipscanî 51.—(Faţada Hanuluî cu Teî).

ŞANSA de CÂŞTIG MARE şi SIGURANŢA COMPECTA

Orî-cine doreşte a plasa cu succes micele economiî lunare şi a încerca şansa d'a câştiga o avere însemnată cu o sumă mică fără **a fi în risic de a perde această sumă, de oare-ce obligaţiile notate maî jos nu'şî perd valoarea nicî o-dată** trebuind negreşit să iasă la sorţî în cursul tragerilor.

Poate cumpăra de la Casa de schimb *Mercurul Român* următoarele grupe de obligaţiunî garantate unele de statele respective şi altele prin fondurî speciale, cu **avantajul d'a le plăti în rate lunare,** şi anume:

Grupa D.	Tragerî anuale	Câstigurî principale	Câstigurî sigure
1 Oblig. crucea albă Holandeză	3	200,000	28 -50
1 „ Barleta (100 F. v. n. Em. 1870)	4	2,000,000	100 -100
1 „ Drum de f Otom. (400 F. v. n).	6	600.000	400 -400
1 „ Sêrbească Tabac (Em. 1888)	3	300,000	12½-40
1 „ Ital. «Bevilaqua» Em. 1888.	4	400,000	10 -10
2 „ Roterdam Scouwburg Em. 1882	2	300.000	6 -6
Obligaţiunî originale cu. . . .	22	3,800,000	556½-606

2 preţ de leî **240** argint, plătibil în 5 rate lunare a leî **20** fie care rată.
6 total 1200 de tragerî.

GRUPA E.			
1 Oblig. Crucea Roşie Italiană	4	100,000	30 -40
1 „ Drum de fer Otoman (400 f. v. n.	6	600,000	400 -400
1 „ Sêrbească Tabac (Em. 1888).	3	300,000	12½-40
1 „ Ital. «Bevilaqua» (Em. 1888)	4	400,000	10 -10
1 » Oraşul «Milano» Em. 1866,	2	50,000	10 -15
1 » Exposiţia din Paris Em. 1890.	1	50.000	25 -2
6 Obligaţiunî cu	20	1,500,000	556½-606

cu preţu de leî **225** plătibilî în 15 rate lunare a leî **15** fie-care rată.
In total 1000 de tragerî,

GRUPA F.			
1 Oblig. Drum de fer Otom. (400 f v. n.	6	600,000	400 -400
1 » Sêrbească Tabac Em. 1888	3	300,000	12½-40
1 » Roterdam Schouwburg	2	300,000	6 -6
1 „ Italiana «Bevilaqua» Em. 1888.	4	400,000	10 10
4 Obligaţiunî originale cu	15	1,600000	487½-530

cu preţ de leî **150** argint, plătibil în 15 rate lunare a **10** leî fie-care rată. In total 900 de tragerî.

Asemenea ofer a procura orî-ce alte losurî, dorite de către cumpărătorî în condiţiunele iarăşî cele maî avantagioase.

Notez că de la plata primei rate se dă cumpĕrătorului drept d'a se bucura el singur de totalitatea câştigurilor ce ar putea resulta în favoarea obligaţiunilor cumpĕrate de dânsul iar după plata integrală a ratelor devine proprietarul obligaţiunilor rĕmênand ast-fel cu un capital format pe nesimţite prin economie.

Pentru d-niî cumpĕrătorî din provincie este de ajuns a'mî adresa o carte poştală în care să noteze care din grupele doreşte a poseda, trimeţându'mî tot-de-odată prima rată prin mandat poştal saŭ în timbre, în schimbul cărora voiŭ remite contractul cu Seriile şi Numerile obligaţiunilor.

Atrăgând bine-voitoarea atenţiune a onor. public asupra combinaţiilor de maî sus, îl rog a nota firma mea:

Casa de schimb „Mercurul Român“ Michail El. Nahmias
Bucurescî, Str Lipscanî 51. (Faţa Hanuluî cu Teî)

NB. Câştigurile eşite la obligaţiile Otomane se plătesc cu 58 la sută. Oblig. Crucea Roşie Italiană, Sêrbeştî din 1888 şi Barleta eşite cu cel maî mic câştig, continuă a participa la tragerea câştigurilor.— Onor. meî clienţî de rate, vor primi regulat şi jurnalul meŭ de tragerî, «Mercurul Român», care publică la timp liste de tragerî.

MARE DEPOSIT DE PARCHETE

I-ia Calitate

din fabrica de la *Mărăşeşti.* A se adresa la

T. C. Georgiadi

Bucureşti 18 Strada Stavropoleos, 13 Bucurescî. unde se pot da comande şi pentru orî-carî alte destinaţiunî direct de la fabrică.

Cine vrea să aibă **HAINE** fine şi bine croite, cu preţurî moderate să se adreseze cu deplină încredere atelieruluî de haine bărbăteşcî

CAROL LENGYEL

Calea Victorieî No. 51

(casa Torok)

Unde aŭ sosit de curênd stofele cele maî nouî şi fine din Anglia şi Francia.

La „Malacof“

Str. Lipscani No. 1

Am primit un asortiment mare de florî şi pene pentru teatru, baluri, nunţî şi serate;

Buchete de Saloane. Plante asiatice Vasurî fine pentru Saloane şi Mese precum şi lucrurî de porţelan şi multe cadourî maî frumoase şi cu preţurî foarte moderate.

Am maî primit un asortiment mare de Mănuşî pentru balurî şi nunţî qualitate supra fină precum un mare depoŭ de apă de Colonia Veritabilă Iulichi Platz No. 4.

Palatul „Dacia-România“
Strada Lipscanî, No. 1
La Malacoff **J. KUHNEL.**

MELROSE
REGENERATORUL
favorit
AL PĂRULUI.

MELROSE redă cu siguranţă părului cărunt precum şi părului alb colórea sa din prima tinereţe, şi curăţă mătreaţa. Sĕ vinde în flacóne de două mărimî cu preţurî fórte eftine.—Sĕ găsesce la toţî coaforiî şi parfumoriî.—Deposit: 114 & 116 Southampton Row, la Londra, şi la Paris.

Se afla de vânzare la A. CARISY. Bucureşti

La MASCOTTA NOUL MAGASIN La MASCOTTA

de **mode** şi **noutati** pentru
BARBAŢI, DAME şi COPII

BUCURESCI Strada Lipscani, 23 | **LA „MASCOTTA“** | BUCURESCI Strada Lipscani, 23

Are onoare a încunoştiinţa pe onor. sĕî clienţî că aŭ sosit deja toate mărfurile nuoî pentru sezonul de Iarnă.

MARE ASORTIMENT DE

Confecţiunî pentru Copiî. Articole necesare pentru Botez. Pălăriî pentru Dame şi Copiî. Articole necesare pentru Nunţî, Catifele, Sura, Atlasurî, Pluşurî, Flanele, Tricourî, Ciorapî, Jambiere, Corsette, Tullurî, Dantelle, Broderie, Panglicî. Căciuliţe, Boaurî, şi **Manşoane** de blană şi de stofe fantaisie.

Mercerie, Parfumerie, Mănuşerie fină. Objecte de lux pentru Bărbaţî, Dame şi Copiî.

LA MASCOTTA — LA MASCOTTA

La MASCOTTA Strada Lipscani, 23 La MASCOTTA

Medicament necesar si sigur pentru boale de stomac si consecintele lor!!

Conservarea sănĕtăţeî se basează în principiu numaî pe întreţinerea uneî digestiunî bune, căcî aceasta este condiţia fundamentală a sănătăţeî şi a buneî stărî corporale şi spirituale. Cel maî bun medicament de casă pentru regularea mistuireî, spre a obţine un sânge sănătos şi a depărta părţile stricate ale sângeluî este renumitul:

BALSAM DE VIAŢA al D-rului ROSA

Acest balsam, preparat numaî din plante cu principiî active escelinte asupra stomaculuî, este aprobat ca neîntrecut la toate boalele, care resultă din indigestiune, adică la lipsa de apetit, râgâeală cu acrime, fluctuosităţî, vărsăturî, durerî şi cârceî de stomac, la încărcarea stomaculuî, hemoroizî, la hypocondrie, melancolie, etc, şi a devenit în urma miilor de însănătoşirî un medicament indispensabil pentru casă.

— Flaconul mic 1 Leŭ 50 banî, Flaconul mare Leî 3 —

Depoul general pentru toată România:
Victor Thüringer, farmacia la Ochiul luî D-zeu
CALEA VICTORIEI 126, BUCURESCI
Se găseşte asemenea în toate farmaciile

NB. Balsamul D-ruluî Rosa aprobat de onor. Direcţiune a serviciuluî sanitar superior, şi înmatriculat cu marca alăturată în contra imitaţiuneî, se trimete la cererî francate, însoţite de mandat poştal în orî-ce localitate din ţară.—Tot aicî se află:

ALIFIE UNIVERSALA DE PRAGA

Intrebuinţat cu strălucit succes în contra inflamaţiunilor, rănilor şi umflăturilor, spre esemplu la împetrirea mamelelor (ţâţelor) la înţărcarea copiilor (prin oprirea lapteluî), la abcesse, umflăturî sanguilare, la cancer, bĕşicuţe puruioase, la umflătura unghiilor (numit sugiŭ), la umflăturile reumatice, scrântelî, la mânî crăpate.—

Dosa Ln. 1.

DEPOUL DE FABRICAŢIUNE:
B. FRAGNER
Farmacia „la Vulturul negru“ la Praga 203-III.

BRIAZU lânga IASI
Apa minerala purgativa **din ţară**

Autorizată de Consiliul sanitar superior.

Un escelent purgativ uşor şi plăcut. După certificatele unuî mare numĕr de medicî distinşî şi numeroase experienţe a obţinut asemenea un mare succes pentru a combate congestiunile, hemoroidele, deteriorarea grăsimilor inimeî, bolile urinare, formarea pietriî, etc.

Se află de vênzare la toate farmaciile din ţară.

Deposite generale:
Farmacia Fraţiî Konya, Iaşî.
Drogueria I. Ovessa succ.

N. Vrăbiesco advocat s'a mutat în strada Ştirbey-Vodă Nr. 157, vis-a-vis de şcoala normală de institutorî.

Pomi Roditori Altoiti

De diferite specii
Din cele mai renumite calitati si de diferite etati

Se afla de vènzare la

Gradina Numita BRASLEA **G. IOANID** Str POLONA, 126 Sub. Icoana

D-niî amatorî din Capitală şi din districte, care vor dori a avea catalogul, sunt rugaţî a se adresa prin epistole la zisa grădină şi îndată li se vor trimite.

Iscăliturile rugăm a fi cât se poate de descifrabile.

Preţurile prevĕzute în catalog le am redus la jumĕtate.

Timpul plantatuluî pomilor pentru toamnă fiind sosit, d-niî amatorî sunt rugaţî a grăbi trimiterea comandelor d-lor, de oare-ce cu cât pomiî se vor planta maî de timpuriŭ cu atât este maî bine

ZIARUL
Mercurul Român
5 leî pe an cel maî eftin ziar financiar. 5 leî pe an

şi sansa gratuită d'a câştiga peste

1½ Milion

Prin prezenta am onoare a avisa pe onorata mea clientelă şi P. T. Public că am fondat un ziar intitulat „Mercurul Român“ care publică toate tragerile de bonurî şi Losurî permise, fiind şi un sfătuitor sincer şi imparţial în afacerile financiare. *Apare regulat după principalele tragerî la fie-ca e 15 zile.* Costul abonamentuluî anual în toată ţara este numaî de Leî 5 plătibilî nainte. Din provincie se pot abona trimeţând baniî prin mandat poştal **In acelaş timp d-niî abonaţî participă gratuit la şansa** *considerabilă d'a câştiga diverse Losurî şi premii în valvore de peste ½ milion leî conform avisuluî din ziar. Redacţia şi administraţia* Bucureştî 51 *str Lipscanî* 51. *Rog a se nota firma noastră.*

Casa de schimb „Mercurul Român“ Michail El. Nahmias
Bucurescî, Str. Lipscanî 51.

FABRICA „COMET“
de sobe „Meidinger“ si Masine de bucatarie

Construeşte şi pune în vênzare

Maşine de bucatarie

de sistemul cel maî perfecţionat care consumă foarte puţin combustibil şi pot fi servite cu lemne saŭ cu cocs. Garantez buna lor construcţiune şi calitate. Ele se pot mĕsura cu orî-ce sistem de maşine aduse din streinĕtate.

ADOLF SOLOMON
Fabrica „COMETUL“ de Sobe Meidinger şi Maşine de bucate
Depositul: Strada Doamneî, 14

CURELE de transmisiune
Prima calitate englezească
FURTUNI de CAUCIUC
toate articole pentru maşine: **Asbest. Manometri**
STICLE pentru nivel, Robinete şi Ventile de abur.
Bumbac pentru şters.
POMPE PENTRU VIN
cu preţurî foarte reduse la Depositul fabriceî

Otto Harnisch 39,—Strada Academieî,—39 vis-a-vis de Ministerul de Interne

Societatea anonima de Basalt artificial si de Ceramica de la Cotroceni

CAPITAL SOCIAL: LEI 1,500,000
Capital vêrsat la 31 Decembrie 1886,

Uzina situată la Bucurescî, Cotrocenî, Şoseaua Pandurilor, în faţa Asiluluî Elena Doamna, legată cu Calea Ferată prin staţiunea Dealul Spirea

Direcţia şi depositul principal în Bucurescî: Strada Doamneî 14 bis
Adresa Telegrafică: BASALT, Bucurescî

DEPOSITE SECUNDARE.—Bucurescî, *Calea Griviţa 66;* Brăila *la d G. Grosovich,* Călăraşî, *S. B Farfambolei* Craiova, *M. Poumay, şi Farcanu* Slatina la *D. I. H. Popp* In Ploeştî la *D. Th. N. Socolescu;* Galaţî, *D. S. E, Somaripa* Roman. *M. Schiffer,* Târgu-Jiu la *D A. Feltzer.* Rusciuk, *D-nii, Th. Thomadis şi C.,*

Industria Naţională ale căreî produse aŭ obţinut la Expoziţiunea Cooperatorilor din Bucurescî şi Craiova, cea maî mare recompensă. **Diploma de onoare Clasa I-ia.**

Extras din preţurile curente pentru Bucurescî

FELUL MATERIALULUI	PRECIURILE I-ia CAL. Pentru miă	I-ia CAL. Pentru unitatea de mĕsură cu aşezare	II-a CAL. Pentru miă	II-a CAL. Pentru unitatea de mĕsură cu aşezare	III-a CAL. Pentru miă	III-a CAL. Pentru unitatea de mĕsură cu aşezare
Pavele pentru bordure 10 bucăţî la m. pătrat	350	4 25	325	4 —	300	3 75
„ » pavagiŭ de stradă şi de curţî 50 bucăţî la metru pătrat	270	15	250	14 —	230	13 —
Lespezi pentru trotuare 25 buc. la m. pătrat.	380	11 —	460	10 50	220	9 50
Pătrate feliurite 36 bucăţî la metru pătrat	240	10 —	310	9 50	180	8 —
Bordure de grădinî 10 bucăţî la metru liniar.	150		130		100	
Cărămizî refractare 420 buc. la metru cubic	320					
„ cu 4, 6 şi 8 găurî, 40 buc. la m. p.	65					

Sobe de porţelan Elegante şi eftine. fabricaţiunea Societăţeî.

Tipografia Modernă Grigorie Luis Strada Academieî 24.